

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΥΨΗΛΗ ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ

Γλυκύτερον πάσης ἄλλης συνηγορίας ὑπὲρ τῶν Ἑλ-
ληνικῶν δικαίων ἀντήχησεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἡ
οὐ ἱερέως Μαξιμιλιανοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ φιλοδίκαιον
καὶ τὴν παρρησίαν ἐγνώρισαν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἐκ
μαφόρων ἀποσπασμάτων τῶν «Διαλέξεων» τοῦ δημο-
κλειθέντων ἄλλοτε ἐν τοῖς «Πατρίοις» *.

Ὁ ἐν τῇ πορφύρᾳ γεννηθεὶς βασιλόπαῖς, ὁ ἐγκατα-
είψας ταύτην, ἵνα ἀνέλθῃ εἰς τὸν ἀμβωνα καὶ κη-
ρύξῃ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ὅσον πικρὰ καὶ ἀν' ἡθελε
βίβῃ αὕτη ὑπὸ τῆς Δύσεως, ἡ Α. Β. Υ. πρίγκηψ
Μαξιμιλιανὸς τῆς Σαξωνίας, ἀφοῦ ὕψωσεν ἤδη τὴν
φωνὴν τῆς ἐπιστήμης κατὰ τῶν σταυροφοριῶν, αἶ-
νες ἀντὶ νὰ ὑπηρετήσωσι τὸν Θεὸν σώζουσαι τὰς
χριστιανικὰς χώρας, προελείανον τὸν ἀντίον τὴν ὁδὸν
τῆς κατακτήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀντιχρίστων, — ἐπό-
νον ἦτο νὰ ὑψώσῃ ἤδη τὸ φραγγέλιον κατὰ πάντων
οἱ ζητοῦν νὰ μεταβάλῃ τὰς χώρας ταύτας εἰς περι-
λους συμφεροντολογικῶν ἀγώνων καὶ διεκδικήσεων
— ὅλον δὲ τὸ σθένος τῆς πίστεως, ἥτις πληροῖ τὴν
κλήν του, νὰ κηρύξῃ τὴν εὐγενῆ, τὴν ἀληθῆ, τὴν τι-
μὰν σταυροφορίαν, ἥτις ἀρμόζουσα εἰς τοὺς τιμῶντας
ἀγμάτι τὸ ζωποιοῦν τοῦ σταυροῦ σχῆμα, θὰ ἦτο· ἰκανὴ
ἐξαγνίσῃ τὴν Δύσιν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ αὐτῆς ἄγους.

— Ἐλησμονήσατε! κηρύσσει, πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ
ὅς λαοὺς μὲ πίστιν καὶ δύναμιν Χρυσοστόμου· ἐλη-
σμονήσατε τὰς χριστιανικὰς ἀληθείας καὶ ζητεῖτε νὰ
σιάσητε καὶ πάλιν τὰς χριστιανικὰς χώρας πλανών-
τας ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους ὅτι ἐπίσης καλῶς δύνανται
ζῆσωσιν αὐταὶ ὑπὸ τὴν ἡμισέληνον καταρριπτομέ-
του σταυροῦ. Ἀλλ' ἐγὼ, ὁ ὁποῖος πρὸ μικροῦ διῆλ-
τας χώρας ταύτας, καὶ ἐπάτησα τὰ αἱματωμένα
ἔφη καὶ ἤκουσα τοὺς συγκρατούμενους στεναγμοὺς
εἶδον τὰ ἀπὸ τῶν θετλιμμένων ὀφθαλμῶν ρέοντα δά-
α, ἐγὼ ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον λατρεύετε
μαρτύρομαι κατὰ τῆς ἐσχάτης ταύτης ἀσεβείας καὶ
λῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐξαγνίσεως, τὴν ὁδὸν τῆς
αἰοσύνης, τὴν ἀληθῆ ὁδὸν τῆς Θεῆς θελήσεως.

Ἀγνοοῦμεν ποῖα θὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς με-
λόφρονος ταύτης διαμαρτυρίας καὶ ἐκκλήσεως ἐν ταῖς
δικαίαις τῶν ἰσχυρῶν, οἵτινες καταπνίγουν τὰ δίκαια
ἀσθενῶν ὑπὸ τὰ βάρη ἀναισχύων συμφερόντων. Οἱ
ἐροὶ ὁμῶς καὶ ἀσθενεῖς ἀναθαρροῦσι καὶ ἐνισχύονται
βύοντες τόσον συμπαθῶς καὶ τόσον μεγαλοφρόνως
οὐσόμενα τὰ δίκαια τῶν. Καὶ εὐλογοῦσιν ἐκεῖνον,
ὅς διὰ τῆς πειθοῦς τοῦ λόγου καὶ τῆς πειθοῦς τοῦ
παδείγματος, ἐξεγείρων τὰ εὐγενῆ ἰδεώδη εἰς τὰ στήθη
τῶν λαῶν, προπαρασκευάζει τὴν τελικὴν τοῦ δικαίου
τῆς, ὡς ἀληθῆς τοῦ Σταυροῦ στρατιώτης.

* Πάτρια ἔτος ΣΤ' 49. Ζ' 16, 22.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δ'. Ματθαίου.

(Η' 5, 13).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦν,
προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν καὶ
λέγων· Κύριε, ὁ¹ παῖς μου² βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ πα-
ραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύριε οὐκ εἰμι ἰκανός, ἵνα μου
ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ,
καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμι
ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας καὶ λέγω
τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, ἔρχου καὶ
ἔρχεται καὶ τῷ δούλῳ μου, ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ·
ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς³ ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκο-
λουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ το-
σαύτην πίστιν εὑρον· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσιν καὶ⁴ ἀνακληθήσονται
μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν, οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας⁵ ἐκβληθήσονται εἰς
τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον⁶ ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων⁷, καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκα-
τόντάρχῳ· Ὑπαγε καὶ ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι·
καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ⁸.

Σημειώσεις.

1) Ὁ παῖς μου = ὁ δούλος μου. 2) Βέβληται =
ἔχει ριφθῇ ὑπὸ τῆς νόσου. 3) Ἐθαύμασεν — διὰ μὴ ὦν ὁ ἑκατόνταρ-
χος Ἰσραηλῆτης, μὴδὲ γινώσκων τὰς περὶ τοῦ Μεσσοῦ προρρήσεις
τῶν Γραφῶν, ἀνευ πολλῶν δισταγμῶν ἐπίστευσεν εἰς τὴν δύναμιν
αὐτοῦ ὡς Θεοῦ. 3) Καὶ ἀνακληθήσονται = θὰ λάβωσι
μέρος εἰς τὴν τράπεζαν καὶ συμμετάσχωσι τοῦ δείπνου, ὡς συνήθως
ἀποκαλεῖ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. 5) Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βα-
σιλείας = υἱοὶ τῆς βασιλείας οἱ μέτοχοι τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ, οἱ προωριτιμένοι νὰ γένωνται μέτοχοι τῶν ἀγαθῶν ταύτης,
καὶ μὴ δυνήθεντες διὰ τὴν κατακυριεύσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀπι-
στίαν. 6) Τὸ ἐξώτερον = τὸ μᾶλλον ἀπομακρυσμένον
ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. 7) Ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὀδόντων = ἐκεῖ ἔσται ἡ διαρκὴς ὀδύνη καὶ ἡ
φρίκη καὶ ἡ ἀπελπισία διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. 8) Ἐν
ἐκείνῃ δηλ. τῇ στιγμῇ, καθ' ἣν εἶπεν ὁ Σωτὴρ τὸ — ὡς ἐπίστευσας
γεννηθήτω σοι.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

* Εἰς τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου. Κεφ. 1, ἐδ. 1—16.

Η ΑΛΗΘΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, φανατικὸς πρότερον Ἰουδαῖος καὶ
διὰ τοῦτο τρομερὸς διώκτης τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅτε ἐγέ-
νετο ὕστερον Χριστιανὸς καὶ θερμώτατος κηρύξ τοῦ Εὐαγ-
γελίου εὐρίσκετο εἰς πολὺ δυσχερῆ θέσιν ἀπέναντι τῶν Ἰ-
ουδαίων, τοὺς ὁποίους ἐστάλη νὰ κατηχήσῃ, ἤθελε δὲ καὶ
εἰς τὴν νὰ πείσῃ αὐτούς, ὅτι οὔτε ἐκ τοῦ ἔθνους τοῦ ἀπε-
σπάσθη, οὔτε ἔπαυσε νὰ τοὺς ἀγαπᾷ καὶ νὰ θέλῃ τὴν εὐ-
τυχίαν τῶν. Εὐτυχίαν δὲ παρείχε πράγματι πρὸς αὐτοὺς
διὰ τοῦ κηρύγματος τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ νομισθῇ ὅτι αἱ θεωρητικαί, ἐπιπο-
μονικαὶ ἐρμηνεύεται καὶ ἀληθεύει ἐφαρμοζόμεναι εἰς τὸν βίον
φέρουσι μόνον χρήματα καὶ εὐπορίαν εἰς τὰς κοινωνίας, ὅχι
ἐφαρμόζονται πολυάκις καὶ φέρουν καὶ ἄλλα πολλὰ ἀγαθὰ,
λ.χ. δικαιοσύνην. Ἀναγράφω ἐν παραδείγματι. Τὴν λέξιν
Μορέας ὑπελάμβανον πολλοὶ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ὡς Σλαυικὴν
καὶ ἐντεῦθεν συνήγον τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Πελοπόννησος
κατεκτήθη ποτὲ καὶ κατωικήθη ὑπὸ Σλαύων καὶ ὑπ' αὐ-
τῶν μετανομάσθη Μόρε, τὸ ὅποτον εἰς τὴν γλῶσσαν αὐ-
τῶν σημαίνει θάλασσαν. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ ἐκ
τῶν ξένων ἠθέλησαν νὰ ἀναιρέσωσι τὴν γνώμην ταύτην τοῦ

ἀποικισμού καὶ ἐκσλαυισμού τῆς Χερσονήσου, ἀλλὰ πάντοτε ἔμενε τὸ ὄνομα τοῦτο ἀνεμνήνευτον καὶ ἀνετυμολόγητον ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, διὰ τοῦτο οἱ καλοθεληταὶ μας ἐπέμενον εἰς τὴν ἐκ τοῦ Σλαυτικοῦ μόρε ἐτυμολογίαν καὶ εἰς τὸν κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐκσλαυισμόν τῆς χώρας ταύτης, ὁ δὲ ἀείμνηστος Κ. Παππαρρηγόπουλος ἠναγκάσθη νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Σφίγξ αὕτη δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη νὰ εὕρῃ τὸν Οἰδίποδα αὐτῆς.

Καὶ ὅμως εὐθὺς ὡς ἤρχισε νὰ μελετᾶται μετὰ προσοχῆς καί, ὅπως ἔδει, ἱστορικῶς ἡ νέα ἡμῶν γλῶσσα, τὸ αἶνιγμα ἐλύθη. Παρατηρήθη δηλ. ὅτι πολλὰ ὀνόματα φυτῶν ἔλθον ἀρχαιοθεν εἰς-έα, λ. χ. μηλέα, συκέα, μορέα κλπ. καὶ ὅτι κατ' αὐτὰ ἔγιναν καὶ ἄλλα, ἡ μυρτιά, ἡ ἀχλαδέα ἡ λυγέα κλπ. ὅτι δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα εἰς ἑα λαμβάνονται πολ- λάκις εἰς δῆλωσιν τόπων, λ.χ. ἡ Συκέα, ἡ Μουρέα, ἡ Βλα- χοκερασιά κλπ. καὶ ὅτι καθὼς ἐλέγετο ἤδη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ὁμήρου ὁ δονακεὺς=τόπος παρχῶν δονακας=καλά- μια, ἔπειτα ὁ Ἐλαιεύς, ὁ Κερχρεὺς κλπ. οὕτως ἐλέχθη κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα καὶ ὁ πρινέας, πλατανέας κερδέας, ἀπα- λαθέας, μορέας, ἥτοι ὁ Μορέας. Ἐπειδὴ δὲ προσέτι ἀπε- δείχθη ὅτι τὸ κατ' ἀρχὰς Μορέας ἐλέγετο ὅχι ὅλη ἡ χερ- σόνησος, ἀλλὰ μόνον τὰ μέρη τῆς Ἡλείας, εἰς τὰ ὅποια ἐκαλλιιεργεῖτο τότε ἡ μέταξα καὶ δὴ καὶ ἡ μορέα, ὅπως σή- μερον ἡ σταφίς, καὶ ὅτι ἡ χερσόνησος ὡς ξηρὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ ἀπλῶς θάλασσα, μόρε, καὶ τέλος ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ σλαυικοῦ μόρε εἰς Μορέ-ας εἶναι τεχνολογικῶς ἀδύνα-

τος, διὰ ταῦτα καὶ ἄλλα κατωρθώθη νὰ ἀναιρεθῇ ἡ Σλαυικῆς γλώσσης παραγωγὴ τοῦ ὀνόματος Μορέας ἀφαιρεθῇ οὕτω τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἐπιχείρημα ἐκ ὅποιοι ἐπὶ ἐβδομήκοντα σχεδὸν ἔτη ἐπανελάμβανον ἐκσλαυισμόν τῆς Πελοποννήσου. Οὕτω δ' ἔπαυσεν αὕτη ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὴν ἱστορίαν ἡμῶν.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἐβδομάδα.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ εὕρῃ θέσιν ἐν Εὐρώπῃ δὲν ἀντιποιηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποκλειστικοῦ στυλ τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐπαρ. Δελνεγέωργ.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ν. Σ. Κ. Πάτρας, Δ. Τ. Πόμπιαν, Α. Π. Κ. π. α. ρ. υ. Μ. Δ. καὶ Α. Π. Σινώπην, Α. Σ. Κόριν. Μ. Σ. Κ. ἄ τω χωρίον. Σεραϊ ἐστάλησαν.—Ν. Π. Σ. Πρὸς τὸ παρὴν δύσκολον. Θὰ προσπαθῶμεν ἐν τούτοις εὐχε- —Ἐπιστ. φυλακῶν Δ. ε. υ. κ. ἄ δ. α. Ἰ. θ. ἄ. κ. η. ν. Σ. ὁ ρ. ο. νοποιηθείσης ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς ὑμ. παρακλῆ- σπύσαμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.—«Διεύθ. Νοσοκομ. Ἑλλ. Ἀ. λ. ε. ξ. ἄ ν. δ. ρ. ε. ι. α. ν. Ἡρξάτο ἀποστολὴ ἀλλ' ἀδυνα- πλειότερα. Παρακαλοῦμεν μάλιστα νὰ κρατοῦνται δύο πρὸς τοποιοῦσιν.—Ε. Σ. Κ) π. ο. λ. ι. ν. Ἐκ τῶν δημοσιευομένων ἐ- δύνασθε νὰ ἐννοήσητε.—Ζ. Ζ. Β. ρ. ἰ. λ. α. ν. Ἐννοεῖτε καὶ ὅτι ἡ βραδύτης δὲν σημαίνει ἀμελείαν.

Ἐξεδόθη

ΒΥΖΑΝΤΙΣ

Ἐπιθεώρησις τῶν Βυζαντιακῶν σπουδῶν ἐκ- διδομένη κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθή- ναις Βυζαντιολογικῆς Ἑταιρείας.

TOM. Α'.—Τεῦχος Β' καὶ Γ'.

Περιεχόμενα

Τμήμα Πρώτον

Ν. Α. Βέη: Μανουὴλ Ῥαοὺλ Παλαιολό- γος Μελίτης (ὁ ἀνακαινιστὴς τῆς παρὰ τὴν Καρύταιναν γεφύρας τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ βι- βλιογράφος).

Ν. Α. Βέη: Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Μονῶν τῶν Μετεώρων.

Ι. Κ. Βογιατζίδου: Χριστιανικαὶ ἐπιγρα- φαὶ Ἀνδρού.

Σ. Βάση: Περί τινων χωρίων τῆς Ἑκλο- γῆς Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου.

Σ. Α. Ξανθοῦθι: Διορθώσεις εἰς τὰ ποιήματα Στεφάνου Σαχλίχη.

† Κ. Σ. Κόντου=Χ. Χαριτωνίδου: Διορ- θώσεις εἰς τὰς εἰς Ὁμήρον παρεκβολὰς τοῦ Εὐσταθίου.

Κ. Μ. Ράλλη: Περί τῶν ἐπισκοπικῶν πε- ριοδειῶν κατὰ τὸ Δίκαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Κ. Γ. Ζησίου: Ἐπιγραφαὶ Χριστιανικῶν χρόνων τῆς Ἑλλάδος—Α'. Λακεδαιμόνος (Σπάρτη, Καστάνια, Μονὴ Γόλας Μυστράς).

Κ. Μ. Κωνσταντοπούλου: Ἡ σφραγὶς Ἀλεξίου Γ' Ἀγγέλου Κομνηνοῦ.

Μ. Γούδα: Λεξιλογικὰ σημεῖα (ἀ- βυδιτικὰ—ἀβυδικὰ—ἐξαβυδιζῶ—ἐξαβυδιᾶ).

Κ. Μ. Κωνσταντοπούλου: Βυζαντιακὴ τύποις Ἰωάννου τοῦ Καβάλλου.

Κ. Μ. Κωνσταντοπούλου. Πόθεν ἦ ἐν Ζα- χύνθῳ τοπωνυμία Γερακαρίο.

Κ. Μ. Κωνσταντοπούλου: Τὸ θύραμα τοῦ ἐν Καλάμαις ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου.

Τμήμα Δεύτερον
Α. Παπαδοπούλου Κεραμῆς: Documente

privitoare la Istoria Rumânilor—Ἑλλη- νικὰ κείμενα χρήσιμα τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ῥω- μουνίας—Κριτικὴ Μ. Γούδα.

Cornelius Curtliff: Die Baukunst Kon- stantinopoles.—Derselbe, Antike Denksäu- len in Konstantinopel—Angezeigt von E. Gerland.

G. Ferrari: Di alcune leggi bizantine riguardanti il litorale marino e la pesca nelle acque private—Κριτικὴ Α. Κ. Μυλωνᾶ.

Σ. Π. Λάμπρου: Τρεῖς ἀνέκδοτοι μονω- δία: εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἄλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης—Κριτικὴ ὑπὸ Ν. Α. Βέη.

Σ. Π. Λάμπρου: Τὸ πρωτότυπον τοῦ τυ- πικοῦ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τοῦ Παντοκράτορος—Κριτικὴ ὑπὸ Ν. Α. Βέη.

Τμήμα Τρίτον
Βιβλιογραφικὰ σημεῖα, ἐλάσσονες ἀ- νακοινώσεις, εἰδήσεις.

ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Ἡ ἐν Ἀθήναις Βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ Ἀκαδημία. Εἰδικὰ σχολὰ ἀνωτέρου τεχνι- κῶν σπουδῶν: Ἐμπορικῆς, Βιομηχανικῆς, Γεωργικῆς, Μηχανουργικῆς, Ἀρχιτεκτονικῆς. Φοίτησις διετής. Γίνονται δεκτοὶ καὶ μαθη- τριαί. Ἐγγράφαί ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου.

Μαθήματα ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου. Γρα- φεῖα Ἀκαδημίας καὶ Δελτίου ἐπὶ τῆς πλα- τεῖας Κάνιγγος. Τὰ διδάκτα ἡλαττώθησαν εἰς τὸ 1/3 σχεδόν, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τεχνικῶν σπουδῶν. Ὅδηγός παρέχεται δωρεὰν τῷ αἰ- τοῦντι.

Ομματουάλια χρυσάλλινα εἰς τὸ ὀπτικὸν κατὰστημα Π. Ἀναστασίου δδ. Διόλου ἀρ. 210α (γωνία δδ. Σταδίου). Μεγάλῃ συλλογῇ ἄγγλ. ξυραφίων, ψαλιδίων, μαχαριδίων κλ.

Συνιστᾶται τὸ ἐν δδφ Βουλῆς ὡρολογο- ποιεῖον Ν. Λασιθιωτῆς πρὸς εὐσυνεί- δη διόρθωσιν ὡρολογίων.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γενομένης τῆς 117 κληρώσεως τοῦ ἔ- χρ. 60,000,000 λαχειοφόρου δανείου ἔ- σαν ἐκ τῆς κληρωτίδος οἱ ἐξῆς ἀριθμοί:

126,917	κερδαίων δρ.	70,000
167,634	"	10,000
70,935	"	2,500
120,576	"	2,500
136,849	"	1,000
135,398	"	1,000
65,470	"	1,000
105,300	"	1,000
81,262	"	1,000

Ἐπίσης ἐξήχθησαν καὶ 2,240 ἀριθ- ἐσφλητέοι εἰς τὸ ἄρτιον.

Τὰ κερδηθέντα ποσὰ πληρώνοντα: 2 Δεκεμβρίου 1910 ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ οἰκειῶν τίτλων.

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΑΙΔΗΨΟΥ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ, ΥΠΑΤΗΣ ΜΕΘΑΝΩΝ, ΚΥΛΛΗΝΗΣ καὶ ΚΥΘΝΟΥ

ὡς καὶ ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ καὶ ἐκ ΒΛΑΣΤΩΝ ΠΕΥΚΗΣ καὶ ΕΛΑΤΗΣ

Εὐδισκονται εἰς φιάλας πρὸς ἀποστολὴν τὴν λήψιν Ἱαματικῶν Λουτρῶν

ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ Ὅδηγαι χρήσεως πέμπονται δωρεὰν τῷ αἰτοῦντι

Πρότυπον φαρμακεῖον Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Διάπλασις τῶν παίδων. Διὰ παι- δία, ἐφήβους καὶ νεάνιδας. Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον. Συνδρομὴ ἐτησίᾳ Ἑσωτερ. δρ. 7 Ἑξωτερ. φρ. χρ. 8. Ἐκδότης Ν. Παπαδό- πoulος. Ὁδ. Εὐριπίδου 38, ἐν Ἀθήναις.